

1987, 23. září – Sdělení VONS č. 685 „K násilnostem na mírovém koncertě v Plzni“ o policejním zásahu proti účastníkům mírového koncertu v Plzni-Lochotíně protestujícím proti zařazení vystoupení Michala Davida do programu.

V rámci mezinárodního mírového pochodu Olofa Palmeho se dne 15. září 1987 konal v plzeňském amfiteátru v Lochotíně koncert, který pořádaly Čs. mírový výbor, Pragokonzert Praha a Park kultury a oddechu v Plzni. Koncertu se zúčastnilo asi 12 000 lidí. Sjeli se i ze vzdálených míst hlavně proto, aby mohli sledovat vystoupení západoněmeckých kapel Einstürzende Neubauten a Die Toten Hosen. Koncert začala folková skupina H. R. B. a po ní zařadili pořadatelé Die Toten Hosen. Ti svým vystoupením punkového typu vyvolali značný ohlas mezi svými příznivci v publiku, mnozí diváci tančili „pogo“, nicméně další skupina, No 55 z NDR, se představila a dohrála v naprosto klidné atmosféře. Z nepochopitelných důvodů zařadili organizátoři koncertu jako dalšího českého zpěváka Michala Davida, jehož produkci konferenciér Zeman uvedl tak, že to vyvolalo bouři smíchu. Příznivci rocku a punku, kteří o produkci tohoto prominentního umělce nemají zájem, začali na scénu házet kelímky a štěrky, takže Michal David se svou skupinou musel po dvou písničkách jeviště opustit. Konferenciér se snažil publikum uklidnit, ale spíše je provokoval řečmi o vyholených lebkách a mozcích, o hlupácích všech hlupáků. Korunu všemu nasadil tím, když gumovou atrapu granátu, vhozenou na jeviště, hodil zpět do hlediště se slovy: „Tohle ti vrátím, chlapče z NSR, který chceš narušovat mírové soužití!“ Pod pódium nato nastoupili příslušníci SNB, aby zjednali klid. S chováním části publika není sice možno souhlasit, avšak reakce SNB byla zcela nepřiměřená. Velké množství příslušníků VB se psy a obušky vtrhlo do předních diváckých řad, mnoho diváků bylo zbito, jedno děvče z NDR s mimořádnou brutalitou. Z publika se na protest ozývaly hlasy: „Takto si představujete mír“, „My chceme demokracii, my chceme skutečný mír“. Policejní síly však byly

početné: přítomni byli i požárníci s vodními děly a velké množství příslušníků StB v civilu. I když se na začátku koncertu snažili i příslušníci SNB skrývat za čelní stěnou amfiteátru a v nedalekých křovinách, byli to především oni, kdo vytvářeli zcela nemírovou, represivní atmosféru. V dalším průběhu koncertu chodili příslušníci VB mezi diváky a strhávali jim z oděvu nežádoucí odznaky, především Jazzové sekce. Další konflikt se odehrával v zákulisí. Hudebníci z NSR požadovali, aby policie opustila hlediště, došlo k fyzickým střetům mezi členy obou kapel z NSR a příslušníky Bezpečnosti, kteří německé hosty zahnali obušky do narychlo připraveného autobusu. Proti odjezdu autobusu protestovali jejich příznivci, kteří se v počtu asi čtyř set shromáždili u autobusu, skandovali „Mír a Neubauten“ a dožadovali se produkce této kapely. Policie dav rozehnala pomocí obušků a psů. Mnoho lidí bylo zmláceno, zkopáno, uráženo, byly jim vytrhávány filmy z fotoaparátů a některým byly přístroje rozbity úderem o zem. Někteří byli zadrženi. Autobus s dvěma německými kapelami a s několika příslušníky Bezpečnosti byl odeslán na státní hranici do Folmavy, kde byli Němci vyloženi a přinuceni přejít pěšky k celnici v NSR. Na koncertu byla přítomna ještě třetí západoněmecká kapela, Haindling, jíž však nebylo povoleno přivést si aparaturu, a proto vystoupila pouze s playbackem.

Čs. sdělovací prostředky se o těchto vážných událostech buď vůbec nezmínily, anebo o nich informovaly nepravdivě, jako západočeská Pravda, která se snažila vinu za incidenty svalit na Die Toten Hosen.

Znovu se ukázalo, že jediné řešení, které je při podobných akcích vždy po ruce, je tvrdá represe bezpečnostních sil. Policejní brutálita se začíná uplatňovat i na zcela oficiálních podnicích, jako byl připravovaný koncert na závěr výstavy Země živitelka v Českých Budějovicích 13. září, jehož účastníky těsně před začátkem koncertu Bezpečnost prostě rozehnala. V případě koncertu v Lochotíně jsou popsány policejní násilnosti zvláště politováníhodné, protože to měl být koncert mírový. Upřímnost snahy po míru hodnotí totiž každý spíše podle skutků než podle prázdných slov.

Informace o Chartě 77, r. 10, 1987, č. 13, s. 5–6.